

החמולה הגדולה ביותר

עד שלא יזכה אחרת - משפחת קינן ביגור, ואמנון בראשה, היא החמולה הגדולה ביותר שמתגוררת באותו קיבוץ

**אופס, טעינו: מבלי להמעיט בכבוד שחלקנו
כאן בשבע שנים** שעבר לשושלת הישראלית מגבעת
חיים איחוד, שכל ארבעת בני מייסדיה, ורבים
מנכדיהם, חיים בקיבוץ ("האחים והאחיות, וכל
היתר", ידיעות הקיבוץ 8.6) - עלינו לתקן ולחשוף:
ביגור פרתה ורבתה חמולה גדולה עוד יותר.
שם חיים כל ארבעת בניו של אמנון קינן (77),
הבכור מבין ארבעת הבנים שילדו גרוניה ויונה
קלמנטינובסקי (שניים נוספים חיים ביגור, ואתם
גם בניהם ונכדיהם), והם בירכו אותנו ב-13 נכדים.
משפחתו הגרעינית של אמנון, לבדה - דורות
שני, שלישי ורביעי - מונה ביגור 23 נפשות, ויחד
עם משפחת דודתו, אחות אביו, הם שבת בן 61
נפשות, כפי שהתנדבה לחשב עבורנו תמר סלע,
זוגתו.

**אמנון, יליד 1935, ובן מחזור ח' ביגור, חי את
כל חייו למרגלות ההר הירוק-תמיד. עם תום
השירות הצבאי ב"גבעתי" נישא לתמר הקטיץ, בת
הקיבוץ, ועבד בפלחה גם כמרכז הענף. לאחר שעבר
קורס רכזי משק ברופין, היה מרכז עבודה בקיבוץ,
ובתום קדנציה - עלה על משאית, ואחר-כך על
פול-טריילר, ולא ירד ממנו עד גיל 75. עכשיו הוא
פנסיונר מבסוט, "נהנה מכל יום", ומתכוון סוף-סוף
לשבת ולארגן את תיק המשפחה.
**יכול לקרות שתינתקל בקיבוץ בקרוב משפחה, ולא
תזחה אותו!**
אמנון קינן: "זה בהחלט יכול לקרות עם נכדים של
אחיי. את הנכדים שלי אני מכיר, תודה לאל".
**ואיך היחסים בין כל מרכיבי המשפחה?
"מלבד שני אירועים יחידים, היחסים טובים****

בהחלט".

כולל הכלות?

תמר: "כן, חלקן הן כמו אחיות זו לזו. אפילו אתי הן
מסתדרות".

אמנון, אתה מרוצה בחייך?

"באופן כללי, בהחלט. תמיד היה לי טוב בקיבוץ.
מאוד אהבתי לעבוד לבד, וזה הסתדר לי מאבי
המנוח, שנפטר כשהייתי בן 13 וחצי, שמעתי
את המשפט: 'אנחנו צריכים לעבוד ולהרוויח
בעבודה. אסור להפסיד', וזה היה לי מוטו כל
השנים. כשריכזתי את הפלחה, אמרה לי יום אחד
סוניה גרובר, חברה שהייתה גזברית: 'אמנון, אתם

מפסידים: למחרת הודעתי שאני עוזב את הפלחה".

יש לך חלק בעבודה שכל ילדיך נשארו בקיבוץ?

"אני לא יכול לומר בוודאות, אבל אני יודע שיש להם סיפוק
בעבודה, שכל אחד מהם הגיע למחוז הפצו, ושהם מרוצים".

תמר: "כדאי לציין שבזכות אמם המנוחה, שהייתה

אזרחית אמריקנית, יש לכל הבנים, וגם לנכדים, דרכונים

אמריקניים, ובכל זאת הם כאן, ביגור".

חלק מחמולת קינן מיגור. נשארו בקיבוץ למרות הדרכונים
האמריקניים ■ צילום: מהאלבום המשפחתי